

Z ribiči vodomec pač ne more živeti v prijateljstvu, ker je njih tekmeč; zato ga zatirajo, saj napravlja zlasti v vališčih in ribogojnih potokih znatno škodo. Mi bi pa lepe ptičice ne pogrešali radi po naših lokah.

V krasoti perja se morejo meriti z njim pri nas le še črnorumeni kobilar, zlatovranka in vodeb ali smrdokavra.

aa

Sonce, zvezde, luna.

Blažek, bistroumen, nadarjen in vedoželjen deček, ki je že nastopil 14. leto starosti, je občudoval nekega večera, sedeč z očetom na vrtni klopici, jasno zvezdnato nebo. Neštete lučke so se iskriale na nebesnem svodu v taki krasoti, kakor malokdaj.

»Kako daleč je neki do lune, očka?«

»Je pa že precejšnja razdalja med nami in med njo« — razlaga oče. »Učenjaki so naračunali in namerili nič manj ko 384.400 km. Pot do sonca bi pa znesla 149.480.000 km. Te dolžine si še predstavljati ne moremo. Takole bi si napravili nekašno sodbo o tej dalji: Kajne, brzo zračno letalo prebrni na uro 200 km. Če bi kar neprestano drvelo naprej, bi potrebovalo 85 let, da bi doseglo sončno oblo.

Luč prešine to velikansko prostornino v dobrih osmih minutah (8½).

Daljave do zvezd ne moremo lahko izraziti v številkah. To bi bile predolge verige. Zato se pa učenjaki poslužujejo tako imenovanih »svetlobnih let«.

Svetloba prebrzi v sekundi 300.000 km. Daljavo, ki jo napravi luč v enem letu, imenujejo »svetlobno leto«. Nekoč sem čital, da so nekatere zvezde do 9000 svetlobnih let od nas oddaljene.

Za neukega človeka je težko razumljiva tudi resnica, da se zvezde premikajo, sučejo, vrte — in pa s kakšno brzino! Zvezdoslovci poznajo zvezde, nebesne velikane, svetove, ki napravijo vsako sekundo 600 km poti.«

»Oče, kaj menite, koliko je vseh zvezd v brezmejnem vsemirju?« vprašuje sinko.

»To ve samo vseмогоčni Stvarnik, naš Bog. Učenjakom se je sicer posrečilo, da so globoko prodrli v skrivnosti božje narave in da so v znatnosti silno napredovali. Kljub temu pa moramo priznati, kako majhen je človek v primeri z vseмогоčnostjo božjo, ki je ustvarila nešteto teh ogromnih svetov! Kako slaboten je človeški razum v primeri z božjo modrostjo, ki je neštevilnim nebesnim orjakom odkazala pot in natančno določila krogotok, ki ga ne smejo ne za pičico zapustiti.

Kako neveden je človek, če se v vse to zamisli. Vendar pa nas nad vse neobčutljivo stvarstvo dviga in odlikuje dar, ki ga nimajo ne živali, ne rastline, ne blesteče zvezde: razum in svobodna volja. Človeka je Bog postavil za kralja vsem stvarjem na zemlji. Človek poln spoštovanja in ljubezni do vsedobrega Stvarnika pripogiblje koleno do tal, ter hvali in slavi modrost božjo.«

Blažek je bil ves zavzet ob teh besedah ter je zamišljen sledil očetu v sobo.

Večerni zvon.

*Bim bom, bim bom, iz daljave
zvon večerni poje ave: bim bom.
Zdrava, Marija, čuješ moj zvon?
V srcu mi poje: kje je moj dom?*

*Bim bom, bim bom, iz višave
zvon večerni poje ave: bim, bom!
Bim bom, v nebesih, tam je moj
dom, bim bom — A. M.*